

Το Σπουργίτι (Τουργκένιεφ Ι.Σ.)

Categories : [ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ](#)

Date : Σεπτεμβρίου 25, 2011

Γύριζα απ' τὸ κυνήγι, τραβώντας ἀπὸ μιά δεντροστοιχία τοῦ κήπου. Τὸ σκυλί ἔτρεχε μπροστά μου. Ἄξαφνα τὰ βήματά του ἔγιναν πιὸ ἀργὰ καὶ φαινόταν σὰ νὰ παραμόνευε κάτι. Κοίταξα καλὰ καὶ εἶδα ἓνα σπουργιτάκι μὲ κιτρινωπὸ χρῶμα κοντὰ στὸ ράμφος του καὶ μὲ πούπουλο στὸ κεφαλάκι του. Εἶχε πέσει ἀπ' τὴ φωλιά του. Ὁ ἀγέρας κουνούσε δυνατὰ τὶς σημύδες τοῦ κήπου. Τὸ σπουργιτάκι καθόταν ἀκίνητο μ' ἀπλωμένες τὶς φτεροῦγες του, πὸ μὲ μόλις ἄρχισαν νὰ μεγαλώνουν, δὲν μπορούσε ὅμως νὰ πετάξει.

Τὸ σκυλί μου ἀργὰ - ἀργὰ πλησίαζε τὸ σπουργιτάκι, ὅταν ἄξαφνα ἀπὸ ἓνα κοντινὸ δέντρο ξεπετάχτηκε ἓνα γέρικο σπουργίτι μὲ μαῦρο τὸ στήθος του κ' ἔπεσε σὰν μιά πέτρα ἀκριβῶς μπροστὰ στὸ μοῦτρο τοῦ σκύλου μου. Παραμορφωμένο, μὲ φουντωμένα τὰ φτερά του καὶ μ' ἀπελπισμένη καὶ γεμάτη λύπη φωνὴ πήδησε μιά - δυὸ φορές μπροστὰ στ' ἀνοιχτὸ στόμα τοῦ σκύλου.

Τὸ γέρικο σπουργίτι ὄρμησε νὰ γλιτώσει τὸ παιδί του. Ὅλο του τὸ σωματάκι σπαρταροῦσε ἀπὸ φρίκη, ἡ φωνούλα του ἀγρίεψε καὶ βράχνιασε, ἦταν ἔτοιμο νὰ πεθάνει, νὰ θυσιαστεῖ!

Σὰν τί πελώριο τέρας νὰ ἔβλεπε τὸ σκυλί! Κι ὅμως δὲν μπόρεσε νὰ κάτσει ἡσυχά - ἡσυχά πάνω στὸ ψηλὸ του κλαδί, ὅπου ἦταν τόσο ἀσφαλισμένο... Μία δύναμη πιὸ δυνατὴ κι ἀπ' τὴ θέλησή του τὸ ἔριξε ἀπ' ἐκεῖ πάνω.

Ὁ Τρεζὸρ (ἔτσι λέγανε τὸ σκυλί) σταμάτησε κι ἔκανε πίσω, καθὼς φαίνεται κι αὐτὸς ἀναγνώρισε τὴ δύναμη. Βιαστικὰ φώναξα τὸ ντροπιασμένο σκυλί κι ἔφυγα ἀπ' αὐτὸν τὸν τόπο, γεμάτος εὐλάβεια.

Ἔτσι ἦταν καὶ μὴ σᾶς φανεῖ παράξενο. Αἰσθανόμουν εὐλάβεια μπροστὰ σ' ἐκεῖνο τὸ μικρὸ ἡρωικὸ πουλί, μπροστὰ στὴ μεγάλη του στοργή.

Ἡ ἀγάπη ἔλεγα, εἶναι πιὸ δυνατὴ κι ἀπ' τὸ θάνατο καὶ τὸ φόβο τοῦ θανάτου. Μονάχα μ' αὐτὴν, μόνο μὲ τὴν ἀγάπη κρατιέται καὶ κινεῖται ἡ ζωή.

(Περιοδικό "Νέα Ἐστία", Μετάφρ. Ἐλ. Κυριακίδου - Δημητρίου)

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

(Πηγή ηλ. κειμένου: agiazoni.gr)